

Aan de mensen in Kaatsheuvel,
Loon op Zand en De Moer

Datum	Verzenddatum	Zaakdossier nr.	uw kenmerk	uw brief / registratienr
3 november 2021				/

Onderwerp
Houdt het dan nooit op?

Beste inwoner,

Gisteravond was er weer een persconferentie van demissionair minister-president Rutte en minister De Jonge van VWS. Het virus dreigt opnieuw meer slachtoffers te maken dan de zorg aankan, zo vertelden ze, en het houdt inmiddels langer stand dan gedacht.

Daar waren opnieuw inmiddels overbekende maatregelen (terug te vinden op www.rijksoverheid.nl). We gaan weer mondkapjes dragen. Vaker thuis werken. Op meer plaatsen vragen om coronatoegangsbewijzen (QR-code plus legitimatie). Onderling afstand houden. Het zijn deels dringende adviezen van het kabinet, deels wettelijke verplichtingen. Gemeenten wordt intussen gevraagd strenger toe te zien op naleving van de regels.

Velen worden er moedeloos van. Niet zonder nadenken overal zomaar naar binnen kunnen, afstand tot elkaar moeten houden, mondkapjes, testen – houdt het dan nooit op? Soms betrap ik mezelf erop dat ik anderen de schuld probeer te geven. “Als nou toch iedereen die dat kan ‘gewoon’ ‘even’ dat prikje ging halen...” Alsof het dan acuut opgelost was allemaal.

Onzin

Onzin natuurlijk. De problemen zijn te groot voor één simpele totaaloplossing, ‘de goeien’ aan deze en ‘de kwaaien’ aan die kant. Uw burgemeester gaat geen verschil maken tussen mensen die wel en mensen die niet het vaccin wilden of durfden halen. Te vaak zie je mensen elkaar binnen families, vriendenkring of vereniging daarover bittere verwijten maken. Vindt de een de ander een wappie of een schaap – al naar gelang. Echt naar elkaar willen luisteren is er soms niet meer bij.

Bedenk, mensen, dat je wereldwijde problemen niet oplost door elkaar hier, in dit dorp, de maat te

nemen. Het beste wat we kunnen doen is tegen de stroom in prettig met elkaar om blijven gaan. Altijd. Solidair met elkaar zijn, ook als de ander een andere keuze maakte dan jij.

We maken in onze gemeente geen onderscheid tussen genezen, getest of gevaccineerd. Je moet je niet verantwoorden voor keuzes die je maakte. Maar laat wél die QR-code gewoon even zien als erom gevraagd wordt. Hoe onnozel je die toonplicht ook vindt, ga er niet bij iedere deur opnieuw over in discussie.

Onzekerheid

Juist nú is onderling liefde en geduld nodig. Precies die warmte en het onderlinge begrip van toen corona nog iets heel nieuws was. Dé oplossing voor een pandemie als deze bestaat niet, we zwerven gezamenlijk zonder kaart door een onherbergzaam niemandsland. De onzekerheid die we allen ervaren zou een mooie reden zijn onze onderlinge verschillen niet uit te vergroten en te doen alsof ze onoverbrugbaar zijn. Ze zou ons juist in elkaars armen moeten drijven – zonder dat we dat al te letterlijk moeten nemen.

Leef en laat leven. Geef achterdocht nooit voorrang op naastenliefde. Ieder van ons heeft het beste met de wereld om ons heen voor, enkele hoogst zeldzame uitzonderingen daargelaten. Het is niet de schuld van je neef, je buurvrouw, je vroegere voetbalmaatje, je collega of de koning dat we nog steeds in dit schuitje zitten. Niemand heeft hierom gevraagd. Het overkomt ons.

Vanuit de gemeente blijven we ons best doen een redelijke en betrouwbare overheid te zijn. Die voorschrijft, handhaaft, soms strikt grenzen stelt maar ook helpt, begrijpt en steunt waar ze kan. Omdat deze last te zwaar is voor wie dan ook individueel, dragen we haar samen.

Ben je of ken je iemand die het even niet meer ziet zitten? Praten met en luisteren naar elkaar helpt, zeker zolang je niet iedereen steeds tegen elke prijs wilt overtuigen van jouw gelijk. Wie met de ander omgaat zoals je wilt dat er met jou wordt omgegaan, doet het zeker goed. Burgemeester, wethouders, raadsleden en hun medewerkers zijn altijd maar één telefoontje van je vandaan.

We laten in Loon op Zand niemand aan zijn lot over.

Met warme groet,
Hanne van Aart